

ridiske personer ansvarlige for medvirken til sådan svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge og forsøg på sådan svig.

Endvidere er der efter artikel 3, *stk. 2*, pligt til at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de ovennævnte personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge for at skaffe den juridiske person vinding.

Endelig præciseres det i artikel 3, *stk. 3*, at ansvar for juridiske personer ikke udelukker muligheden for at strafforfølge fysiske personer, der begår eller medvirker til svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge.

Den anførte pligt til at kunne gøre juridiske personer ansvarlige for de nævnte overtrædelser vil med det gældende ansvarssystem her i landet være ensbetydende med et strafansvar.

Artikel 4 indeholder bestemmelser om sanktioner over for juridiske personer.

Artikel 4, *stk. 1*, forpligter til at sikre, at der over for juridiske personer, der straffes efter artikel 3, *stk. 1*, om ansvar på grundlag af ledelsespersoners handlinger, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan omfatte andre sanktioner, f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud m.v.

Efter artikel 4, *stk. 2*, skal det endvidere være muligt at pålægge juridiske personer, der straffes efter artikel 3, *stk. 2*, om ansvar på grundlag af ledelsespersoners utilstrækkelige tilsyn eller kontrol, sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

Artikel 5 fastsætter pligt til at kunne beslaglægge og konfiskere udbytte m.v. i anledning af svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge.

Artikel 6 afskærer en medlemsstat fra at nægte retshjælp under henvisning til, at der er tale om en overtrædelse af told- eller afgiftsbestemmelser. Bestemmelsen indebærer ingen selvstændig forpligtelse for Danmarks vedkommende, idet Danmark har ratificeret tillægsprotokollen af 17. marts 1978 til den europæiske retshjælpskonvention, hvorefter retshjælp ikke kan nægtes med den begrundelse, at den anmodende stat betragter den pågældende lovovertrædelse som en fiskal lovovertrædelse.

Artikel 7 fastsætter pligt for medlemsstaterne og Kommissionen til indbyrdes samarbejde om bekæmp-

pelse af svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge. Bestemmelsen åbner i den forbindelse mulighed for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder i en konkret sag og sikre en effektiv indsats mod den pågældende kriminalitet.

Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder skal i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til behovet for hemmeligholdelse af efterforskningsarbejdet og databeskyttelse. Med henblik herpå kan en medlemsstat, når den leverer oplysninger til Kommissionen, stille betingelser for, hvordan disse oplysninger anvendes enten af Kommissionen eller af en anden medlemsstat, som oplysningerne måtte blive videregivet til.

Artikel 8-11 indeholder en række bestemmelser om udveksling af oplysninger m.v., der retter sig mod Kommissionen, og som bl.a. forpligter Kommissionen til at sørge for, at der ved udveksling af personoplysninger iagttages et beskyttelsesniveau, der svarer til det, der er fastlagt i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger.

Artikel 12 regulerer forholdet mellem protokollen og EU-svigskonventionen. Bestemmelsen medfører, at EU-svigskonventionens artikel 3 om virksomhedslederens strafferetlige ansvar, artikel 5 om udlevering og retsforfølgning og artikel 6 om pligt til samarbejde ved grænseoverskridende kriminalitet finder tilsvarende anvendelse på forhold omfattet af artikel 2 i anden protokol, dvs. hvidvaskning af penge, der hidrører fra udbyttet ved EU-svig, aktiv og passiv bestikkelse.

Endvidere finder EU-svigskonventionens artikel 4 om straffemyndighed tilsvarende anvendelse på anden protokol, idet en erklæring afgivet i henhold til EU-svigskonventionens artikel 4, *stk. 2*, som udgangspunkt ligeledes gælder for denne protokol. Også EU-svigskonventionens artikel 7 om forbud mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem) finder tilsvarende anvendelse på anden protokol, idet ne bis in idem-princippet ligeledes finder anvendelse på juridiske personer, og idet en erklæring afgivet i henhold til EU-svigskonventionens artikel 7, *stk. 2*, som udgangspunkt ligeledes gælder for anden protokol.

Endelig finder EU-svigskonventionens artikel 9 om forholdet mellem konventionen og national ret samt artikel 10 om underretning af Kommissionen tilsvarende anvendelse på anden protokol.

I *artikel 13* tillægges EF-Domstolen kompetence til at pådømme tvister mellem medlemsstaterne eller